

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia   grudnia 2007 r.

DOLiS-035-80/07

**Szanowny Pan
Marek Niechciał
Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Urząd Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
Pl. Powstańców Warszawy 1
00-507 Warszawa**

zwracam się do Pana Prezesa z uprzejmą prośbą o wyrażenie opinii, czy – w ocenie Pana Prezesa – art. 3 ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424 ze zm.) może stanowić podstawę do udostępniania przez przedsiębiorców nie mających statusu biura informacji gospodarczej – w drodze ogłoszenia publicznego – informacji obejmujących dane dłużnika, kwotę i tytuł prawny oferowanych w celu sprzedaży wierzytelności, w przypadku kiedy jest on konsumentem, w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) oraz czy taka praktyka nie narusza zbiorowych interesów konsumentów, o których mowa w art. 24 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.).

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpływają pytania dotyczące legalności udostępniania na stronach internetowych danych osobowych dłużników – osób fizycznych, przez przedsiębiorców nie mających statusu biura informacji

gospodarczej i zajmujących się windykacją wierzytelności. Przedsiębiorcy ci jako podstawę prawną do podejmowania ww. działań wskazują art. 3 ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424 ze zm.) w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.). Przykładem takiego przedsiębiorcy jest Polski Rynek Długów Sp. z o.o., z siedzibą we Wrocławiu przy ul. Ostrowskiego 7, który zamieszcza ww. informacje na stronie www.rynek-dlugow.pl.

Wątpliwości Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, z punktu widzenia ustawy o ochronie danych osobowych, budzi kwestia, czy art. 3 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych rzeczywiście może stanowić podstawę do podejmowania wspomnianych działań w stosunku do konsumenta. Zauważyć bowiem należy, co podkreśla się również w literaturze przedmiotu, że powołany przepis konstytuuje wyjątek od zasady wyłączności udostępniania przez biura informacji gospodarczej informacji gospodarczych osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji. Udostępnianie informacji gospodarczych w celu sprzedaży wierzytelności przez ogłoszenie publiczne „nie tylko nie wymaga utworzenia biura informacji gospodarczej, ale także nie jest regulowane przepisami niniejszej ustawy. (...) Przy okazji omawiania zagadnienia związanego z udostępnianiem informacji o istniejących zobowiązaniach osobom nieoznaczonym w chwili ich udostępniania np. na stronach internetowych, w celu sprzedaży wierzytelności przez ogłoszenie publiczne, należy wspomnieć, iż ustawa nie przesądza w sposób generalny, że publikowanie informacji o sprzedaży wierzytelności (tzw. kierowanie oferty ad incertis personas) w sposób umożliwiający identyfikację dłużnika jest dozwolone. Zapis ten ma jedynie na celu wyraźne zaznaczenie, że tego typu działalność nie jest objęta działalnością biur informacji gospodarczych.” (Arwid Mednis, Joanna Noga-Bogomilska *Ustawa o udostępnianiu informacji gospodarczych. Komentarz*, Warszawa 2003, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis (wydanie I) s. 152).

Mając powyższe na uwadze, zwracam się do Pana Prezesa o przedstawienie stanowiska w sygnalizowanej sprawie w możliwie nieodległym terminie.